

DE LAATSTE 24 UUR

Bravenewbooks 2015

RENÉ LUIJK

DE LAATSTE 24 UUR

Zeven mensen behorend tot de categorie jong oranje tussen de 25 en 35 hadden oprecht behoefte aan echt even iets anders. De laatste jaren hadden ze gewandeld op de weg van geld naar vermogen. Ze hadden hun hart open gezet voor seksuele experimenten. Ze hadden hoofd voor hoofd en hart voor hart aardse macht begeert. Ze studeerden en werkten voor de poen. Je bent wat je hebt. Je bent wat je doet. Leven is gezien worden. Jong oranje tussen de 25 en 35 verlangt naar een sexy uitstraling. Ze geilden op prestige. Leven is presteren en presteren is leven. De moeheid werd verdreven met bier, wijn, pilletje zus en een snuifje zo. Ze moesten door. Zonder metafysica moesten ze alles uit zichzelf halen en uit het leven. Deze zeven mensen waren wel toleranter naar anderen. Ze waren verdraagzaam naar elke religie als menselijk bedenkfel. Iedereen is van de wereld en de wereld is van iedereen zongen zij. Toen God en het christendom in Nederland nog bestonden, werd de ziel losgemaakt van het lijf. Met het lijf mocht niets. Deze zeven mensen maakten eigenlijk ook het lijf los van de ziel. Maar terwijl er vroeger niets mocht met het lijf, moest er nu van alles met het lijf. Paren werd de zin van het leven. Ze wilden hun lichamen laten zien. Op één na hadden allen een tattoo. Ze gingen de weg van de ziel naar het lijf. De wending naar het subject [ik] werd ook een wending naar het lichaam. De binnenwereld konden we immers toch niet meten, tellen en wegen. Ons lijf konden we wegen.

Onze seksuele ervaringen konden we tellen. De lengte van de penis konden we meten. In zekere zin werd er door deze zeven mensen wraak genomen op de wereldvlucht van vorige generaties. Deze mensen gingen van boven naar beneden. Ze gingen ook van boven naar voren. In zekere zin van binnen naar buiten, maar ook van buiten naar binnen. Het leven werd door deze zeven mensen niet meer gezien als een geschenk, maar als een prestatie. Je bent wat je doet. Je bent wat je hebt. Zonder Schenker valt er natuurlijk ook alleen nog maar te presteren. De Bijbel was voor deze mensen tussen de 25 en 35 meer iets voor oude, zieke en eenzame mensen. Jonge, vrolijke, "tevreden" sexy uitziende jong volwassenen lezen liever *50 Tinten Grijs*. Het christendom was meer voor mensen zonder een spannend leven. Voor mensen die de boot in dit leven gemist hebben is de kerk een aardige troostplek. Deze lui wilden niet in hun hoofd gaan leven. Ze wilden dansen, sporten en paren. Ze hadden niet zo veel vertrouwen in al die religieuze teksten van vroeger. Alles in de sfeer van God en goden was voor hen niet of nauwelijks voorstelbaar. Bovendien waren er in de geschiedenis zo vreselijk veel religies. Een verschil in religie zei hen helemaal niets over de waarheid. Maar toch wilden ze alle zeven nu toch echt iets anders. Té veel vrijheid, autonomie en zelfontplooiing gaat op de lange duur ook vervelen. Deze zeven mensen maakten zeer veel selfies omdat iedereen dat deed. Ze gooiden ijswater over zichzelf omdat iedereen dat deed. Ze keken altijd naar boer zoekt vrouw omdat iedereen dat deed. Ze wilden alle zeven die hond van boer zoekt vrouw omdat iedereen die hond inmiddels had gekocht. Ze deden allen mee aan de postcodeloterij omdat hun weg ging van geld naar vermogen. Ze hadden allen een hennepkwekerij omdat ze in Brabant woonden. Daarom vierden ze ook allen met vreugde en vrolijkheid

het carnaval. Alleen tijdens het carnaval waren deze zeven mensen vijf dagen per jaar zichzelf.

De zeven gingen met twee auto's naar het klooster in de buurt van Breda. Ze waren het unaniem eens over deze volstrekt andere bestemming. Ze begeerden even geen geld, seks of macht. Het klooster lag schitterend in een heerlijk landschap. Breda was de meest noordelijke grens van bourgondisch Zuid Europa. Misschien was deze streek toch niet zo heel erg veilig. Ze werden zeer gastvrij ontvangen door mensen in witte kleding. De mensen hadden vriendelijke gezichten. Ze hadden een accepterende uitstraling. Ze keken niet naar de kleding van de zeven. In het klooster woonden mannen en vrouwen. Maar zowel de mannen als de vrouwen droegen witte kleding. Een van de zeven zag dat de klok in de grote ruime hal op drie voor twaalf stond. De tijd stond stil in het klooster. Ze werden verwacht rond half elf in de morgen. Maar de klok stond reeds op drie voor twaalf. Binnen het christendom waren drie en twaalf heilige getallen. De tegels op de vloer waren van wit marmer. De paarse gordijnen hingen zeer fraai gedrapeerd langs de hoge muren van deze kloosterhal. Met hoeveel mensen zijn jullie vroeg een warme non. We zijn met zeven zei Eddy. Eddy was ook degene die de klok op drie voor twaalf had zien staan. In de ruime hal hing een fors schilderij van de zegenende Jezus op de berg in Rio. Dus jullie willen zoals afgesproken alle zeven een eigen kamer vroeg de warme vriendelijke non aan de groep. We willen allen een eigen kamer antwoordde Eddy. U moet weten wij zijn ons oude leventje een beetje beu. We willen even geen geld. We willen even geen seks. We willen even geen macht. We hebben een huis een auto en elkaar, maar weet je lieve non wat het geval is? We zoeken iets meer, maar we weten alleen niet waar! Jullie zijn zeer welkom zei de warme non. En

ze loog niet. Boven de balie in de hal hing een tekst van Stef Bos. Niets is sterker dan de stilte. Niets heeft zoveel kracht als het zwijgen van de nacht. Het is de bedoeling ging de warme non verder dat jullie tot een uur de stilte zoeken in jullie zelfstandige kamers. Zonder stilte zullen wij geen stemmen horen zei de non. In de kroeg met een carnavalsband verdwijnt jullie buitenzintuiglijke waarneming. Hoewel het schijnt voor te komen zei de warme non met de nodige humor dat na zeer veel Trappist er ook wel het een en ander zou kunnen gaan gebeuren. Slapeloosheid, heftige stress, alcohol en drugs leiden natuurlijk ook tot een extra sensory perception. Maar hier in dit klooster doen we het zonder stress, slapeloosheid [naar we hopen], zeer veel alcohol en drugs. Wij geloven hier zei de non devoot en vroom met een zekere ernst dat God zich openbaart waar en aan wie Hij wil. Daar kan de paus niets aan veranderen. Voor deze paus hoeven we niet meer te fokken en te paren als konijnen. We mogen onze kinderen weer slaan, maar niet vernederend in hun gezicht. Maar de procreatio [het baren van kinderen] blijft wel hét huwelijksdoel. Als je alleen maar wilt rollenbollen in het huwelijk zonder zwanger te worden moet je naar de PKN zei de non. Eddy kon zich niet voorstellen dat deze non stil zou kunnen worden in haar kloostercel. Ze ratelde maar door, maar raakte niet de draad kwijt. Eddy zette zijn koffer in de hoek van de kamer. De kamer was klein. Hij vermoedde twee bij drie meter. Een kleine wc. Een bed en een bureau. Meer stond er niet in. Aan de muur hing ook een klok. Ook deze klok stond op drie voor twaalf. Op zijn bureau lagen drie dingen. Een Bijbel. De Telegraaf en de Waarheidsvriend. De zeven hadden van te voren niet afgesproken hoe lang ze hier zouden blijven. Aan de muur hing een wandtegel. Net als bij zijn oma. Op de tegel stond : je hoeft het land niet te verlaten om de wereld te leren kennen. Eddy kreeg ineens een vreselijke jeuk. Iets

zwarts bewoog zeer snel over de grond in de richting van de wc. Hij kon niet goed zien wat het was. Het ging te snel. Vreemd bedacht Eddy een dergelijk zwart ding tussen al die witte mensen in het klooster. In deze kleine kamer van twee bij drie hingen drie wandtegels. Op de ene tegel stond: aquila muscas non captat. Een arend vangt geen vliegen. Belangrijke mensen houden zich niet met onbelangrijke zaken bezig. Maar wat zijn nu belangrijke en onbelangrijke zaken. Hij had alle tijd om in deze cel daarover te denken. Een arend vangt in ieder geval geen vliegen. Op de andere wandtegel stond : amare et sapere vix deo conceditur. Zelfs de goden kunnen niet tegelijk verliefd en wijs zijn. Een verliefd mens weet inderdaad niet wat liefde is. Verliefdheid rekent! Liefde kan niet rekenen. Liefde zou nooit voor de Nederlandse rekentest slagen. Verliefdheid heeft te maken met beminnen. Met beminnen en bewonderen. De ware liefde van een liefdevol mens houdt geen rekening met wederliefde, beloning of vergoeding. Verliefdheid ziet haarscherp. Verliefdheid ziet uit naar wederliefde. Verliefdheid kijkt naar vergoeding en beloning. Wat is het heerlijk bedacht Eddy om hier zonder tv en computer te leven. Had hij al die jaren belangeloos en onbaatzuchtig geleefd? Hij voelde zich niet senang bij de beantwoording van deze vraag. Hij kon nu niet vluchten in tv of Facebook. Hij pakte een zwarte pen uit het laadje onder zijn bureaublad en schreef vrij emotioneel op de witte muur : love is for nothing. En daar weer onder. What if love is a four letter word for God. Eddy wist niet of God een wezen was , omdat hij niet wist wat een wezen was. Hij kon hier in deze klooster cel in ieder geval geen vliegen vangen. Het ging hier om wijsheid. De zeven wilden "even" wat anders. Zelfs de goden kunnen niet tegelijk verliefd en wijs zijn. In een leven zonder geld, seks en macht hoort ook geen verliefdheid. Want verliefde mensen ook hier in de Lage Landen kunnen nog geen

drie uur wachten met het uitkleden van de ander. De vierde laatste mens kan niet meer wachten. Hij wil presteren. Ook in het waterbed zonder lakens met het licht aan in de geest van 50 tinten grijs. Eddy hoorde gestommel aan de ene kant van zijn cel. Hij wist niet wie daar woonde.

De warme non had Els deze kamer gegeven. Els had dus de kamer naast Eddy, maar Eddy wist dit nog niet. Aan de buitenkant van haar kleine raam zat een klein zwart vogeltje op de ruit te tikken. Het kleine raam keek uit over de binnenplaats. In haar kamer stond een bed, werktafel en een eenvoudige stoel. Els miste nu al haar muziek. Zij mocht haar muziek niet meenemen. Niets is sterker dan de stilte. Niets heeft zo veel kracht als het zwijgen van de nacht. Els legde haar tablet op de rand van haar stoel. Ze had deze stiekem het klooster in gesmokkeld, maar toen ze in haar kleine kamer van twee bij drie met haar achterste tegen de stoel stootte viel haar tablet op de harde grond. Het glas [was het glas?] was kapot. Overal lag glas. Els voelde zich totaal niet senang. Ze was bang voor glas. Hoe was zij aan deze angst gekomen? Was er iets in haar kinderjaren gebeurd? Waar was zij nu precies bang voor? Kwam het omdat ze de muziek miste? Els liep graag op haar blote voeten. Zou ze nu door het kapotte glas lopen? Mét schoenen kreeg ze snel schimmel tussen haar tenen. Was ze bang dat het glas in haar mond terecht zou komen? Waarom voelde ze zich zó weinig senang in de buurt van een gevallen glas? Ze kon zichzelf ook moeilijk vergeven dat ze haar dure tablet had laten vallen. Waarom had ze dat ding op de leuning van de stoel gelegd? Bij haar hingen twee wandtegels. Net als bij haar opa. Het kleine zwarte vogeltje tikte nog steeds tegen haar kloosterraam. Wat zou daar de betekenis van kunnen zijn bedachte Els. Voor Els hadden de dingen hun geheim. Barba non fecit

filosofum stond er op haar wandtegel. Een baard maakt nog geen filosoof. Ze moest onmiddellijk denken aan haar ex-vriendje. Hij had ook een baard. Hij kwam uit een ver land en had totaal geen respect voor vrouwen. Hij had geen respectus! Hij keek niet naar haar om. Hij lette op haar. Dat wel. Maar hij keek niet naar haar om. Hij lette op haar met een jaloerse blik. Een baard maakt nog geen filosoof. Een filosoof wil een vriend [filos] van de wijsheid [sophia] zijn. filosofie is een ander woord voor wijsbegeerte. Een wijsgeer begeert ook wijsheid. Hij beweert niet dat hij wijs is , maar hij begeert wijsheid [sophia]. Alleen de seks met hem was heerlijk, maar verder was het een vreselijke man. Maar nu wilde Els niet denken aan geld, seks en macht. Haar ex was dol op wrede anale seks. DSK uit Paris was zijn grote voorbeeld. Maar Els wilde niet aan seks denken. Wat vreselijk van mijn tablet bedachte ze. Zou het een straf geweest zijn. Het was immers verboden in dit heiligdom een tablet mee te nemen. Straft God onmiddellijk. Els was niet religieus opgevoed, maar de wereld moet toch ergens vandaan komen? Er is iets en niet niets bedachte ze. Soms had Els liever een verkeerde oplossing dan geen oplossing. Els had ook een aantal jaren bij justitie gewerkt! Op de andere wandtegel stond. Beatus ille qui procul hominibus. Gelukkig is hij die ver van de mensen woont. Mensen kunnen inderdaad soms vreselijk vermoeien. Een aantal jaren geleden was ze door een man die te veel gedronken had aangerezen op een zebepad. Sinds die gebeurtenis liep ze altijd een beetje te waggelen. Haar ex die niet zo goed Nederlands sprak noemde haar wel Elsje Duck. Gelukkig is hij die ver van de mensen woont. Toch was Els een mensen mens. Ze zag liever een mens dan een boek. Ze vond het heerlijk samen met andere te luisteren naar muziek. Zowel zware klassieke muziek als populair. Die schimmel tussen haar tenen was voor haar een grotere werkelijkheid dan God.

Maar als ze echt in God zou geloven zouden God en mens geen concurrenten van elkaar worden. De mens en God zijn geen rivalen. Als God zou bestaan zou God verborgen zijn in de zichtbare naaste. De zichtbare naaste als masker voor God. Is de mens gelukkig die ver van de mensen woont? Is God nog ergens anders dan in medemensen? Els dacht alle tijd te hebben hier in het klooster onder de rook van Breda om daar nou is rustig over na te denken zonder geld, seks en macht. Maar ze miste nu reeds haar muziek. Ze miste vooral Bach en Palestrina.

De warme non had Visa naar de kamer aan de andere kant van Eddy gebracht. Visa wilde altijd zeer comfortabel leven. Ze was een beetje megalomaan. Het moest altijd sneller. Hoger en groter en sterker. Ze was oogverblindend aantrekkelijk. Omdat ze mooi was gelukte alles in haar leven. Geluk is de emotie nodig te zijn. Zeer veel mensen hadden haar nodig. Een man heeft altijd een mooie vrouw nodig. Een man weet pas wat hij mist als ze er niet is. Zonder een mooie vrouw is er geen leven voor hem. Toch wilde Visa geliefd worden om wie ze was. In haar kern. Niet vanwege haar face, billen en borsten. Visa vond dat haar binnenwereld ook mooi was. Schoonheid zat bij haar van binnen én buiten. Bij het Kruidvat had ze voor de gang naar het klooster nog wat verf gekocht voor haar haar. Visa dacht dat ze voor zichzelf mooi wilde zijn en niet voor anderen. Dat dacht ze! In de hoek van haar plafond zag ze een raar zwart dingetje. Ze herkende het niet. Die morgen had ze de post van huis nog meegenomen. Het was een kaart. Zij was van Hour of Power. Een mooie rode foto was het eigenlijk met de tekst : Jij bent geliefd! Visa vond deze Valentijns attentie zeer fraai. Die wil ik meenemen naar het klooster bedacht ze. Op de achterkant stond omdat we geloven in liefde. Tot nu toe had Visa geloofd in bezit. Maar dat

hoorde bij vroeger. Ze legde de mooie kaart op haar tafel. Zij had een stoel, tafel en bed op haar kamer staan. Waar moet ik hier nu mijn haar verven bedacht Visa. Ze wilde zó graag mooi zijn voor zichzelf. Maar op de kamer was geen spiegel. In een klooster moet een ego zeker sterven bedacht ze. Het gaat hier om het sterven van de wil. Wie sterft voordat zij sterft, sterft niet als ze sterft. Visa was groot geworden in de gereformeerde bond. Dat is als het ware de gesloten afdeling van de PKN. Het nest was goed, maar het heelal is ruimer had Visa ontdekt. Die comfortabele levenswijze had ze bij die gereformeerde bond geleerd. Op seks rustte een vreselijk taboe. Haar vader had de vrijzinnige wending gemaakt van de gereformeerde gemeente naar de bond. Op seks rustte dus een vreselijk taboe, maar hoe leef je als gereformeerde kapitalist zo comfortabel mogelijk was haar met de paplepel ingegeven. De liberale economie van de vrije markt, concurrentie en rivaliteit zat als het ware in de gereformeerde pudding. Elk mens die het Reformatorisch Dagblad niet las ging met een ingebeelde hemel voor eeuwig naar de hel. Visa had een gestolen Jezus. Toen gaf ze het op en is gaan leven voor de weg van geld naar vermogen, seks en macht. Maar dat was allemaal vroeger. Het oude is voorbij. Het klooster is gekomen. Op de ene wandtegel in de kamer van Visa stond citius , altius , fortius. Sneller, hoger en sterker. Dat zou wel is met de Olympische spelen te maken kunnen hebben bedachte Visa. Ze schrok zich lam. Dit was inderdaad haar oude leven. Onmiddellijk probeerde ze deze wandtegel te verdringen. Maar ze wist dat alles wat je verdrong op de een of andere manier toch weer zou terugkomen. De ziel en het lichaam van de mens vergeten niets. Weet je wat bedacht Visa. Ik plak die tekst van Hour of Power er tegen aan. Geliefd is de mens! In haar onbewuste wereld was het sneller, hoger en sterker natuurlijk niet verdwenen. Visa was na haar incest ervaring